EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 26.3.2010
KOM(2010)114 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o vyhodnocení pokroku, o kterém Komisi a Radu informovala Itálie, pokud jde o vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02

(podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES)

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o vyhodnocení pokroku, o kterém Komisi a Radu informovala Itálie, pokud jde o vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02

(podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES)

Tato hodnotící zpráva je vypracována Komisí podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES ze dne 16. července 2003 o slučitelnosti podpory, kterou má Italská republika v úmyslu poskytnout svým producentům mléka, se společným trhem.

Podpora spočívá v platbách částek splatných producenty mléka v podobě doplňkové dávky za mléko za období 1995/96 až 2001/02, které provádí Italská republika ve prospěch Společenství, přičemž uvedeným producentům umožňuje, aby svůj dluh spláceli formou odložené bezúročné platby po dobu několika let. Podle článku 1 uvedeného rozhodnutí je taková podpora výjimečně považována za slučitelnou se společným trhem pod podmínkou, že:

– producenti splácí částky v plné výši formou rovnoměrných ročních splátek a

– doba splácení nepřesahuje 14 let, počínaje 1. lednem 2004.

Podle článku 2 rozhodnutí se podpora uděluje pod podmínkou, že Itálie vykáže celkovou výši doplňkové dávky za dotčená období EZOZF a odečte zůstatkový dluh v podobě tří rovnoměrných ročních splátek od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, listopad 2004 a listopad 2005.

Itálie řádně oznámila celkovou částku doplňkové dávky za dotčená období dopisem ze dne 26. srpna 2003.

Zbývající dluh byl řádně odečten od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, 2004 a 2005.

Podle článku 3 rozhodnutí podávají příslušné italské orgány Radě a Komisi každoročně zprávu o pokroku, kterého dosáhly při vymáhání částky splatné producenty v podobě doplňkové dávky za období 1995/96 až 2001/02.

Dopisem agentury AGEA ze dne 23. listopadu 2009 předložily italské orgány Komisi podle uvedeného ustanovení pátou zprávu týkající se splátky za rok 2008.

Platba dávky formou splátek

Z přibližného počtu 23 300 producentů momentálně dlužících dávku za sedm období, na která se vztahuje rozhodnutí Rady, kteří však obdrželi od vnitrostátních soudů příkaz o pozastavení plateb až do doby, než budou vynesena konečná rozhodnutí, se 15 403 rozhodlo dávku splácet formou splátek. Skutečnost, že si zvolili možnost splácet formou splátek, znamenala ukončení všech probíhajících soudních sporů. Neprovedení jakékoliv roční splátky bude mít dále za následek vyloučení z režimu s tím, že producentům bude následně zabavena celková splatná částka včetně vzniklého úroku.

Všech 15 403 zúčastněných producentů dlužilo v roce 2004 před zaplacením první splátky celkem přibližně 345 milionů EUR, což představuje zhruba čtvrtinu celkové výše dlužné dávky ze strany producentů. Z toho tudíž vyplývá, že na režim se rozhodl přistoupit vyšší počet producentů, na něž připadá nižší jednotlivé překročení dodávek. Na druhé straně producenti s výraznějším jednotlivým překročením dodávek (asi 8 000 producentů, kteří na dávce splatné za sedmileté období dluží přibližně 1 miliardu EUR) raději zvolili možnost na režim splátek nepřistoupit. Je však třeba zdůraznit, že italské orgány během roku 2008 obdržely kolem 95 nových žádostí o platby ve splátkách, což odpovídá zhruba částce 3 miliony EUR.

Pátá splátka byla splatná 12 038 producenty před 31. prosincem 2008, a to v celkové výši 25 125 386,94 EUR. Ověřování italskými orgány ukázalo, že 11 872 producentů během roku 2008 řádně splatilo částky v celkové výši 24 217 314,32 EUR. Znamená to tedy, že v rámci páté splátky splatilo celkem 98,5 % producentů včas 96,4 % dávek. Včasná platba první, druhé, třetí a čtvrté splátky byla dříve zaznamenána po řadě u 99,6 %, 97,9 %, 99,5 % a 99,7 % splatných částek. Celková dávka vybraná v rámci prvních čtyř splátek činí tedy přibližně 127 milionů EUR (tj. 98,6 % celkové dlužné částky).

Ačkoliv uvedené číselné údaje naznačují, že zúčastnění producenti mají zájem na tom, aby splnili své závazky, Komise se domnívá, že návazné sledování případů, ve kterých nebyla platba zaznamenána ve stanovené lhůtě, je prvořadým ukazatelem míry odhodlání orgánů zajistit správné dodržování podmínek režimu a v konečném důsledku výběr splatné dávky v plné výši.

V pátém splátkovém období splátku dosud nezaplatilo 166 producentů, což na konci roku 2008 odpovídalo částce 908 072,62 EUR. Podle informací získaných od italských orgánů byly za účelem vymáhání celé dlužné částky (včetně úroků) všechny tyto případy oznámeny centrálními orgány příslušným orgánům regionálním.

V této souvislosti Komise zaznamenala, že v páté zprávě Itálie nejsou vůbec uvedeny částky dávky, které byly skutečně vybrány v návaznosti na kontroly a vymáhání ze strany italských orgánů.

Dávka splatná za období 1995/96 až 2001/02, která není začleněna do režimu plateb formou splátek

Již bylo poukázáno na to, že příjem z režimu plateb formou splátek je z hlediska výše dávky, jež je do režimu začleněna, poměrně nízký. To znamená, že pozastavení platebních příkazů vydaných italskými soudy až do doby, než bude vynesen konečný rozsudek, bránilo okamžitému vymáhání přibližně u 8 000 producentů, kteří na dávce dluží řádově kolem 1 miliardy EUR a kteří se rozhodli na režim splátek nepřistoupit.

Ve svých předchozích hodnotících zprávách předložených Radě Komise vyjádřila názor, že výroční zprávy předkládané Itálií by se měly konkrétně zabývat soudními spory, jež se vztahují na sedm dotčených období, a že by měly poskytnout podrobné údaje potvrzující, že producenti, kteří v soudním sporu neuspěli, platbu uhradili. Bez těchto údajů Komise nemůže v souvislosti s vymáháním té části dávek, která nebyla začleněna do režimu plateb formou splátek, správně sledovat pokrok.

Na rozdíl od předchozí zprávy Itálie však zpráva o páté splátce žádné informace o těchto soudních řízeních neobsahuje.

Nicméně některé doplňující informace získané od italských orgánů v srpnu 2009 naznačují, že italské správní orgány uspěly v případech, jež lze vyčíslit zhruba na 11 milionů EUR. Komise však o skutečném výběru těchto částek neobdržela žádné informace. Z informací získaných v srpnu 2009 rovněž vyplývá, že předmětem sporu u italských soudů je stále ještě částka dosahující výše kolem 529 milionů EUR.

Komise s politováním konstatuje, že pokrok při výběru té části dávky, která není začleněna do režimu plateb formou splátek, je pomalý a že míra informací poskytovaných italskými orgány není dostatečná. Pomalý pokrok souvisí jednak s délkou soudních řízení (ze zhruba 529 milionů EUR, o kterých dosud nebylo rozhodnuto, asi 527 milionů EUR připadá na soudní případy 5–10 let staré), jednak s délkou vymáhání částek v případech, kdy soudní spor už skončil (italská zpráva o páté splátce neobsahuje o vymáhání žádné informace, ale předchozí údaje potvrzují, že do roku 2008 bylo po vyhraných soudních řízeních vybráno asi jen 300 000 EUR).

Závěr

Komise se domnívá, že pokrok, jehož dosáhly italské orgány při vymáhání částek splatných producenty, kteří se rozhodli přistoupit na režim splátek za období 1995/96 až 2001/02 schválený v roce 2003 Radou, je důkazem odpovídající správy režimu. Komise však s politováním konstatuje, že jelikož nemá k dispozici žádné informace o částkách skutečně vybraných od těch producentů, kteří splátky neuhradili, a byli tak vyloučeni z další účasti na režimu, není schopna vyhodnotit vynaloženou pečlivost ani pokrok dosažený při vybírání odpovídajících dávek. Komise je toho názoru, že je naprosto nezbytné, aby budoucí zprávy od italských orgánů obsahovaly o tomto výběru dostatečně podrobné informace.

Pokud jde o částky dávky, které nebyly začleněny do režimu plateb formou splátek a o něž probíhá soudní spor u italských soudů, Komise s politováním konstatuje, že pokrok je v tomto ohledu nesmírně pomalý, a je toho názoru, že vymáhání dávek tímto způsobem je třeba podstatně zlepšit. Jak již bylo uvedeno výše, Komise se domnívá, že je nezbytné, aby budoucí zprávy Itálie obsahovaly dostatečně podrobné informace o výběru té části dlužných dávek, která není začleněna do režimu plateb formou splátek.